

**PROGRAM ZAKOŃCZENIA ROKU KALENDARZOWEGO 31 GRUDNIA
BAZYLIKA BOŻEGO CIAŁA**

GODZINA 16.00

1. Msza Św.
2. Wystawienie najświętszego Sakramentu
Śpiew: „O zbawcza hostio” „O gwiazdo Betlejemska”
3. Nabożeństwo na zakończenie Roku Kalendarzowego
– *Wezwania*
4. *Te Deum* – *śpiew: „Ciebie Boga wysławiamy”*
5. Błogosławieństwo † NS, *śpiew: „Niechaj będzie pochwalony”*
6. *śpiew: „Bóg się rodzi”*

2. Wystawionego Najświętszego Sakramentu

Śpiew: „O zbawcza Hostio”,

Wezwania

Boże, Ojczy nasz w niebie! Przyjmij podziękowanie dzieci Twoich, które w ostatnim dniu roku gromadzą się przed Twoim ołtarzem. Dobry jest Bóg, na wieki miłosierdzie Jego! Wspominamy Twoją opiekę nad naszym życiem, naszymi rodzinami i nad parafią naszą,
Będziemy powtarzać: ***Bądź pochwalony, o Panie.***

- Za chleb codzienny i za Komunię św. - ***Bądź pochwalony, o Panie.***

- Za pracę i siły do pracy, za słowo Boże i nauczanie religii,

- ***Bądź pochwalony, o Panie.***

- Za pomoc w dniach doświadczenia, za przebaczenie grzechów. naszych

- ***Bądź pochwalony, o Panie.***

Błogosławiłeś nam, Boże, mimo naszych upadków i win. Nie odwracaj oblicza swego od nas, ale w ogromie litości chciej nam darować grzechy nasze. Wyrażamy żal i prosimy o łaskę przebaczenia. Grzechy nasze osobiste i grzechy społeczne, zgorszenia publiczne i zaniedbania wychowawcze, racz nam odpuścić, Ojczy miłosierny. Przebacz grzechy naszej młodzieży, przebacz przewinienia w życiu rodzinnym. Racz darować nam zaniedbania obowiązków naszych, brak gorliwości w życiu religijnym, niewykorzystanie łask i zmarnowany czas. Ojczy łaskawy, Twemu miłosierdziu polecamy dusze naszych zmarłych, tych szczególnie, którzy w minionym roku od nas odeszli. Przede wszystkim prosimy o łaskawość dla dusz, które nagle zostały powołane z ziemi do wieczności.

Wieczny odpoczynek... Niech odpoczywają...

Prosimy Cię o błogosławieństwo dla naszej parafii, dla naszego kraju, dla całego Kościoła i całego świata. *Amen.*

7. Hymn „Te Deum”

1. Ciebie, Boga, wysławiamy, Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy, Ciebie wielbi ziemia cała.
2. Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie Moce i Niebiosy,
Cheruby, Serafinowie Ślą wieczystej pieśni głosy:
3. Święty, Święty, nad Świętymi. Bóg zastępów, Król łaskawy.
Pełne niebo z kręgiem ziemi Majestatu Twojej sławy.
4. Apostołów Tobie rzesza, Chór Proroków, pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pospiesza Męczenników orszak biały.
5. Ciebie poprzez okrąg ziemi, Z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi Wielbi święta pieśń Kościoła.
6. Niezmierzonej Ojca chwały, Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały: Królem chwały Tyś, o, Chryste.
7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka. By świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka, Nie wzgardziłeś Panny łonem.
8. Tyś pokruszył śmierci wrota, Starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota Otworzyłeś wiernym sobie.
9. Po prawicy siedzisz Boga, W chwale Ojca, Syn jedyny.
Lecz, gdy zabrzmi trąba sroga, Przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.
10. Prosim, sładzy łask niegodni, Wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni Drogiej swojej Krwi strugami.
11. Ze Świętymi, w blaskach mocy, Wiecznej chwały zlej nam zdroje.
Zbaw, o, Panie, lud sierocy, Błogosław dziedzictwo swoje.
12. Rządź je, broń po wszystkie lata, Prowadź w niebios błogie bramy.
My w dzień każdy, Władco świata, Imię Twoje wysławiamy.
13. Po wiek wieków nie ustanie Pieśń, co sławi Twoje czyny.
O, w dniu onym racz nas, Panie, Od wszelakiej ustrzec winy.
14. Zjaw swą litość w życiu całym Tym, co żebrzą Twej opieki.
Tobie, Panie, zaufałem, Nie zawstydę się na wieki.

Modlitwa

Boże Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób odnowiłeś jego godność, daj nam uczestniczyć w Bóstwie Twojego Syna, który przyjął naszą naturę. Przez Chrystusa Pana naszego. *Amen.*

8. Błogosławieństwo † NS, *śpiew: „Niechaj będzie pochwalony”*

9. śpiew ”Bóg się rodzi”

Bóg się ro - dzi, moc tru-chle - je, Pan nie-bio-sów o-bna - żo-ny.
O-gień krze - pnie blask ciem-nie - je, ma gra-ni-ce Nie-skoń - czo-ny!
Wzgar - dzo-ny o - kry-ty chwa - łą, śmier - tel-ny król nad wie-ka - mi.
A Sło-wo Cia - łem się sta - ło i mieszka-ło mię - dzy na - mi.

2. Cóż masz niebo nad ziemiany? * Bóg porzucił szczęście twoje
Wszedł między lud ukochany, * Dzieląc z nim trudy i znoje;
Nie mało cierpiał, nie mało, * Żeśmy byli winni sami,
A Słowo Ciałem się stało * I mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony, * Żłób mu za kolebkę dano?
Cóż jest, czym był otoczony? * Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało * Witać Go przed bogaczami,
A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.

Potem i Króle widziani * Cisną się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani: * Mirrę, kadzidło i złoto;
Bóstwo to razem zmieszało * Z wieśniaczymi ofiarami;
A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.

Podnieś rękę, Boże Dziecię! * Błogosław krainę miłą,
W dobrych radach, w dobrym bycie * Wspieraj jej siłę swą siłą.
Dom nasz i majątność całą, * I Twoje wioski z miastami!
A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.